

AZ ELVESZETT PÁPASZEM

Keresik az okulárét
A szegény jó nagyanyáét.
Imádkozni akar,
De nem tud a' nélkül,
Gyöngé már a szeme,
Napról napra vénül.

Érte mindent tűvé tesznek,
Nyoma sincs a pápaszemnek.
Pad alatt, a gerendán,
Az asztalfiókban,
Keresik hiába –
Ugyan, ugyan, hol van?

Mennek, mennek ki a kertbe,
Hátha tán ott felejtette?
Szegény nagyanya ott
Sokszor elolvasgat,
Kis unokáinak
Virágokat szaggat.

Virágos kert közepében
A kis Etel mulat szépen,
Olvas egy nagy könyvből,
Orrán okuláré,
Pedig még nem tudja,
Hogy mi az az á-bé.

Tarka madár száll le hozzá,
Liliom is mosolyog rá,
Szöszke feje fölött
Arany pille lebben,
Egy angyalt se lehet
Festeni már szebben.

Háta mögé kis Etelnek
Lábujjhegyen odamennek,
Összecsókolgatják
A szemit, a száját –
Azt a pápaszemet
Mégis megtalálták!